

Када су браћа Лимијер 1895. године на првој филмској пројекцији у новијој историји приказали једноминутни документарни филм "Улазак воза у станицу", неки гледаоци су панично побегли из биоскопа мислећи да ће их воз са филмског платна прегазити.

Сто двадесет пет година касније, када је телевизија Н1 у два дана приказала тросатни хорор Б продукције "Владалац", који би могао да се зове и "Улазак вође у политику", бар 700.000 поносних чланова СНС почело је панично да бежи од телевизора, мислећи да ће их вођа прегазити.

- Ово је најгори филм страве и ужаса који сам у животу гледала - рекла је премијерка Ана Брнабић када је задихана утрчала на седницу Владе Србије, успешно побегавши од свог плазма телевизора.

- И ја сам се уплашио, главни јунак тог хорора је пљнути Фреди Кругер, само много гори - објаснио је Александар Вулин, министар за анализирање необјављених текстова бивших министара одбране.

- Главни јунак је тол'ко страшан, да сам већ после пола сата звао милицију - препричао је свој дојам филма Александар Мартиновић, радикални стенд ап комичар.

- Зашто америчка ЦИА телевизија приказује хорор филмове у прајм тајму? - упитао се Јадан Д. Вучићевић, еминентни филмски критичар из Железника.

Пошто је било чланства које нема Н1, Ана Брнабић је свима укратко препричала о чему се у том савременом хорору ниске Б продукције ради: "Главни јунак је, кобајаги, најбољи студент, али онда, кобајаги, постаје хулиган, па потом, кобајаги, постаје радикал... Онда, кобајаги, он каже да ће 100 муслимана за једног Србина; па онда, кобајаги, исељава Хрвата из Војводине; па онда, кобааги, постаје министар; па онда, кобајаги, каже да ће

се осветити Ђурувији, па онда, кобајаги, убију Ђурувију; па онда, кобајаги, плаче за политичким оцем, па онда, кобајаги, изда политичког оца; па онда, кобајаги, воли Ратка, а мрзи Ђинђића; па онда, кобајаги, постане напредњак, па онда, кобајаги, постане премијер..." - причала је наизуст Ана Брнабић.

- Језиво! - рекли су сви који су отворених уста слушали овај Анин спойлер, свесни да такви филмови шаљу поруку младима да сваки негативац једног дана може постати позитивац, те да због таквих хорор филмова млади беже из земље, јербо такви филмови афирмишу негативну селекцију у нашем друштву. Показало се да је овај филм хаотична мешавина старијих и новијих хорор класика: "Страве у Улици брестова", "Страве у булевару Младића", "Ноћи вештица", "Ноћи вештичиног прљавог веша", "Петка тринаестог", "Дванаестог марта", "Магле", "Продавца магле", "Истеривача ђавола", "Истеривача опозиције", "Розмарине бебе" и "Оног Бебе".

Највише се, ипак, уплашио председник Србије. Било је то први пут у новијој историји да се главни јунак неког филма уплаши самог себе.

"Толико сам уверљиво и језиво одглумио самог себе, да нисам могао да спавам целу ноћ,

када и иначе не спавам" - изјавио је он шокиран виђеним, а онда су и сви остали постали изразито шокирани, када су сазнали да оно није играни хорор, већ документарни хорор, који је у првом делу базиран на снимцима председника Вучића када је још био у пубертету, из ког је успешно изашао тек негде у 42. години живота.

Док је други део филма базиран на оригиналним снимцима председника Вучића из климактеријума, јер његови оригинални снимци из времена после пубертета, отприлике последњих осам година, скоро увек делују климактерично. Тако да се каријера председника Вучића састоји из два дела - оног када је цела Србија до његове 42. године жељно чекала да изађе из пубертета, а сада сви жељно чекају да коначно изађе из климактеријума, периода чији су неки од симптома - несаница, нервоза, честе промена расположења и валунзи кад уледаш новинаре Н1, НИН-а, Времена, Данаса, Инсајдера, као и кад угледаш креативни тим документарног хорора "Владалац", потенцијалне оскарровце документарног хорора.

Јербо, да се филм зове "Паразит", а не "Владалац", гарантовано би добио Оскара. Чак је и наслов прикладнији. А и ред је да после Јужне Кореје, Оскара добије и Северна Кореја.

(Н1)